

17e jaargang
nr. 171
dec. 1994

hei & wei

Dorpsblad voor Blaricum

Dorpsblad voor en door de Blaricummers.
Uitgave van de Stichting Dorpsblad Blaricum.
Redactie: R. van Ees, L. Eggenkamp,
A.M. v.d. Harst-Sol, J. Juffer, G.A. Keizer, R. Kok,
C. de Mos, P. van Rietschoten, J.H. Rigter, J. Schouten,
R. Tammerijn, C. de Vrieze-Brandenburg,
A.J. Th. van Zon,
Eindredactie: P. Niks en A. Lindeman-Strengholt
Adres voor toezending kopij: Dorpsstraat 4
1261 ET Blaricum, tel. 02153 86468
Advertentieopdrachten:
V. Vlasman-Brenninkmeijer.
Druk: Joep van Gestel / Drukteam-Laren

EEN LANGE RIJ

Ik zie ze gaan in lange bange rijen.
Een troosteloze, toekomstloze stoet.
Op weg van het verbodene naar het vrije.
Ontsnappend aan de klappen van de knoet.
Ik zie kinderen zoeken naar hun ouders.
Ik zie ouders zonder kinderen genoeg.
Gebogen ruggen, afhangelende schouders.
Een lange bange toekomst voor de boeg.

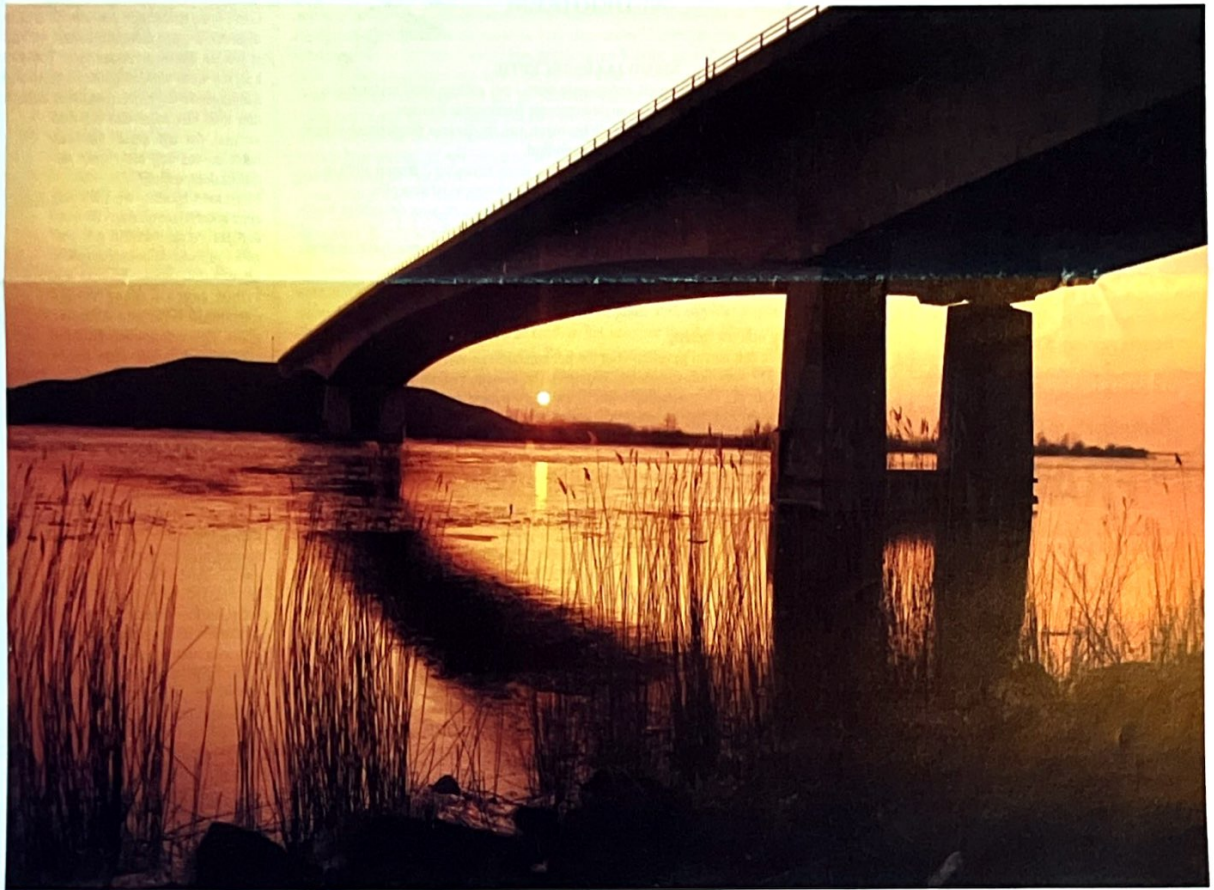
En we roepen: Kom maar binnen
tegen vluchtende gezinnen.
Maar we denken in ons hart
Waarom dit land uitgekozen?
Weer een extra werkeloze
in de stad.

Ze worden opgevangen aan de grenzen.
In kampen die te vol zijn en te klein.
Een stroom van ondervoede, zieke mensen.
In tenten die niet stormbestendig zijn.
Ze hebben alles achter moeten laten.
Wat gaan ze straks voor toekomst tege-
moet?
Ze hebben hier het recht om vrij te praten.
Een vrijheid die ze eigenlijk niet moet.....

En we roepen: Kom maar binnen
tegen vluchtende gezinnen.
Maar we hebben in ons hart
toch een beetje van dat boze.
Weer een extra werkeloze in de stad...

Marian van Gog.

DEZE KLEURENDUK WORDT U
AANGEBODEN DOOR
JOEP VAN GESTEL, LAREN
IN SAMENWERKING MET
DRUKTEAM, LAREN

Agenda

Kopij: Noolseweg 31
1261 EB Blaricum.

Nederheem
tot 15 januari Kees van Urk, schilderijen
16 januari Commissievergadering perso-
neel, organisatie en financiën.
17 januari Commissievergadering ruimte-
lijke ordening en beheer.
18 januari Commissievergadering welzijn
en algemene bestuurszaken.
26 januari Raadsvergadering.

Bernardusschool
19 januari Ophalen oud papier.

O.B.B.
31 januari ophalen oud papier.

B.V.V.
Eerste vrijdag van de maand Bingo
Laatste vrijdag van de maand Klaverjassen

Historische Kring
Openingstijden "Op de Deel" elke zaterdag
van 14.00 - 16.00 uur.

Smalfilmmuseum
tot 15 januari Tentoonstelling over schrij-
ver Dick Laan (Galerie 'De Roekerij'
Smalfilmmuseum Huizen).

15 januari 14.30 uur Dick Laan.
Documentaire - Films in het Dorpshuis De
Blaercom.

Ned. Vereniging van Huisvrouwen
3 januari 10.00 uur Nieuwjaarsinstuif.
17 januari 14.00 uur Dialezing
"Reis langs de Nijl"

24 januari 9.00 uur Trein excursie naar
Culinair museum in Amersfoort

K.V.G.
5 januari 20.00 uur Nieuwjaarsreceptie in
het Vitusgebouw.

K.M.T.P.
24 januari 20.00 uur Dialezing "De wonder-
bare flora van het tropisch regenwoud"
door R. Nicolai. In 't Trefpunt, Ceintuur-
baan/hoek Lorentzweg te Bussum.

26 januari 20.00 uur Cursuscyclus:
'Snoeien van vruchtbomen en sierhees-
ters'. Docent hr. J.W. de Vries. In depen-
dance Florens College, Pr. Fred. Hendrik-
laan 37 te Naarden.

Malbak
22 december 19.30 uur Concert 'Just for
Fun'

23 december Kerstmaaltijd
8 januari 16.00-18.00 uur Nieuwjaars-
receptie

13 januari 19.45 uur Klaverjassen
14 januari 10.00-16.00 uur Computerdag
14 januari 21.00 uur Stijldansen

27 januari Bingo
Agenda tienercentrum de Trefbak

2 januari 15.30-17.00 uur Nieuwjaars-
receptie.

6 januari Nieuwjaarsdisco

15 januari 12+ café

20 januari Soos

29 januari 12+ café

VREDE OP AARDE

Daar zijn mensen al eeuwen mee bezig geweest, maar als je 's avonds de tv aanzet voor het

journaal, dan schrik je van de ellende die op je afkomt. Maar hoop doet leven.

Mei aanstaande herdenken we dat we voor 50-jaar terug bevrijd werden. Voor 50-jaar terug

begon de hongerwinter. De rantsouren werden steeds kleiner. Tot overmaat van ramp werd

het een hele strenge winter. Het dorp was 's avonds wegens de verplichte verduistering aard-

dedonker. Er was geen elektriciteit meer en men moest zelf maar iets bedenken om wat licht

in huis te hebben. Na zes uur 's middags mocht men niet meer op straat. Ook toen werd het

Kerstmis maar zonder kerstklonken. Deze klokken waren door de bezetters al weggeroofd.

We hadden in die tijd pastoor Jongerius. Deze zei vaak: "Nooit de moed verliezen". Henk

van den Bergh, de dorpsmid die erg vindingrijk was, had met wat zware ijzers een soort

klok gemaakt. Er kwam geluid uit de toren. Van de bezetters mochten de mensen die kerst-

morgen om drie uur op straat. Katholieke nachtmissen, begonnen toen die tijd nog om vier

of vijf uur 's morgens. Tevens was toegestaan dat in alle kerken en gebouwen, de lampion

mochten branden. Ik denk niet dat de bezetters zelf wisten hoeveel hoop dit de mensen gaf

toen je die morgen vanuit een aardedonker dorp de stralend verlichte kerk binnenkwam. Het

kwam over als het licht wat de herders zagen. En de vrede kwam.

Nu we toch met een stukje verleden bezig zijn, even dit. We hadden na de oorlog nog onge-

veertig zeventig boeren in ons dorp. We waren toen nog echt een agrarisch dorp.

In het woord vrede zit ook verdraagzaamheid verwerkt tegenover de mensen in je dorp, je

buren en ook tegenover de boeren die we nog over hebben. Het is allemaal niet zo eenvoud-

ig maar vrede en verdraagzaamheid moeten bij ons zelf beginnen.

Ik wens u heel mooie dagen toe.

J.H. Rigter.

DECEMBER

Hoewel ik dagelijks met mijn trouwe hond door het bos loop, is 't net of het in de laatste

maand van 't jaar anders is. Het werd al een beetje schmerig en toen ik langs het kleine

paadje tussen de velden liep stonden de bomen aan het eind heel zwart en strak en het was

alles zo wijd en ruim, zo héél stil als 't bijna nooit is.....

Zo kan het alleen zijn in de laatste weken van een oud, moe jaar. Alleen dan is er overal

grijsheid om de bomen en alle dingen om je heen. Het is van een stille, vrome innigheid.

Is er één maand, die je dieper, meer naar binnen doet leven, dan december, grijs, stil en vol

mystiek? Het sluimert en er is een ondoordringelijk zwijgen en de aarde wacht.....

Al lopend langs de zo bekende paadjes in rust en stilte gaan je gedachten ver weg. Ik dacht

aan tropische landen, waar kleine dappere jongetjes met een juk op hun schouders en de

vrouwen met mooi gevormde kruiken balancerend op hun hoofd, uren moeten lopen om

water te halen om mens en dier in leven te houden. Een levensbehoefte Halsreikend wordt

er naar hen uitgekeken. Staan wij, mensen hier, er wel eens écht bij stil? Laten wij eens pro-

beren, met onze levensinstelling als die kleine waterdragertjes te zijn. Niet om water, maar

om een beetje hartelijkheid en blijheid en wat liefde te brengen aan je medemens, die er

soms ook halsreikend op wacht. Een aardig vriendelijk woord tot je naaste is, als die ene

druppel water, die mens, dier of plant weer moed en kracht geeft om verder te leven. Een

schouderklompje, een glimlach of een teken van leven kan wonderen verrichten. Het is zó

eenvoudig om 't te doen en er is dan ook die blijheid in jezelf als een simpel stremd beek-

je, maar wel met een nauwelijks te stuiten kracht, want je geeft iets door, vanuit jezelf, je

eigen menszijn, aan een ander. 't Zal gauw kerstfeest zijn. In stille dagen, als de aarde uit-

rust en moe is van het zomer-zonneleven, komt er ineens veel licht voor de altijd zoekende

mens. De zandloper van 1994 is bijna leeg en moet weer omgekeerd worden om een nieuw

jaar lang te lopen. Geruisloos glijdt het zand naar beneden tot de laatste korrels vallen....

Wat 't u in vele anderen brengen zal in 1995? Het is maar goed dat we het niet weten. Wat

we wél moeten weten en proberen is om, in welke omstandigheden we ook zijn, er iets van

te maken. Niet alleen voor onszelf maar meer nog voor al onze medemens, ook al kost

het ons soms een grote opoffering, maar de innerlijke blijheid eraan gewerkt te hebben, ver-

goedt dan alles.

a.k.

Prettige Kerstmis en een goed 1995!

De medewerkers/-sters van Hei & Wei wensen alle lezers en lezeressen een prettige

Kerstmis toe en een Gelukkig Nieuwjaar. Wie u ook bent, waar u ook woont en hoe u de

dagen ook doorbrengt: wij hopen dat het gelukkige en gezellige dagen zullen zijn. Voor

1995 wensen wij u veel voorspoed, een goede gezondheid en wijsheid toe. Wij hopen dat u

ook in het komende jaar Hei & Wei met (zo mogelijk) nog grotere interesse en plezier zult

lezen. Want mocht uit het lezersonderzoek (dat wij in het eerste kwartaal van 1995 gaan uit-

voeren) blijken, dat Hei & Wei nog meer aan de wensen van haar lezers kan voldoen, dan

zullen we die zeker uitvoeren. Daardoor zal Hei & Wei ook in 1995 (en volgende jaren)

zeer bestelt het meest gelezen blad voor en door Blaricummers blijven. En dat is een wens

wat de medewerkers betreft zeker zal uitkomen!

EEN NIEUW GOED JAAR

Gratis foto: Ton Smit

KERSTMIS 1994

*Een brug dichtbij.
Een tastbare brug, één die het oude
met het nieuwe land verbindt.
Ook een symbolische brug kan twee
zijden met elkaar verbinden,
of dat nu Protestanten met Katholieken,
Serven met Kroaten of
Israëlieten met Palestijnen zijn.
Laten wij voor 1995 hopen dat er veel
bruggen tussen de mensen onderling
geslagen zullen worden, zodat we
met zijn allen een stukje dichterbij de
wereldvrede komen.*

M.B.

Eigenlijk is het ieder jaar hetzelfde, eind de-

cember is Kerstmis, een tijd van terugzien op

het verleden en vooruitzien in de toekomst,

met goede wensen voor het komende nieuwe

jaar. We zien langzaam een verschuiving,

Kerstmis is niet meer zo zeer een religieus

feest, voortkomend uit het verleden, de her-

denking van de geboorte van Christus, maar

gaat steeds meer de kant op van het feest van

geschenken, van goed eten, nog wel verpakt

in een sfeer van godsdienstigheid die echter

steeds meer ondergeschikt wordt aan het

commerciële, hoe spijtig ook! Het terugzien

over het afgelopen jaar is niet een prettige

bezigheid. Wel heeft natuurlijk ieder voor

zich zijn prettige en droevige gebeurtenissen

meegemaakt, maar de wereld is nog lang niet

in vrede, hetgeen we toch wel heel graag zouden wensen.

De conflicten zullen misschien niet uitlopen op oorlogen, maar het lijden van verschillende

volkeren en bevolkingsgroepen is toch eigenlijk, aan het einde van de twintigste eeuw

onaanvaardbaar terwijl we bovendien kunnen constateren dat deze heel vaak bloedige situa-

ties en confrontaties nog wel generaties lang zullen voortduren. In de loop van eeuwen is

hierin nog nauwelijks enige vooruitgang geboekt. Wat een onmacht, we kunnen bijna alles,

vliegen om de wereld, naar de maan, televisie om de wereldbol, wat al niet meer, maar

vrede bewaren blijkt een niet haalbare zaak ondanks alles wat we er aan doen. In een grote

wereld is een mens toch maar klein, heel klein, ondanks de goedbedoelde pogingen, gedu-

rende vele eeuwen van Christus, Boeddha, Mohammed en hun vele volgelingen! Is de mens

dan toch het beestje waarvoor natuurwetten gelden?

Laten we echter blijven wensen, dat de wereld eens in vrede zal leven.

Beperken we ons noodgedwongen tot de eigen leefomgeving, dan moeten we constateren

dat ook daarin nog wel eens ontbreekt aan verdraagzaamheid, uitgaande van de indivi-

duële capaciteiten en kennis van bijna ieder mens. In het democratische bestel waarin wij

zijn opgegroeid en leven, moet het toch mogelijk zijn om met behoud van ieders vrijheid

van denken, in goed overleg en met maximale inbreng van een ieder tot resultaten te komen

waardoor we als klein land beter en werklijker in de wereld kunnen opereren. Niet met het

wijsvingertje, maar door het voorbeeld kunnen we tot aansprekende resultaten komen. We

zijn tegenwoordig maar een klein land, echter met rijke tradities en een groot verleden. We

zijn een land met veel agrariërs, in landbouw, in veeteelt etc. Waarom moeten ons proble-

men worden aangepakt, die misschien elders voorkomen en daar tot ongemakken leiden en

voor verbetering vatbaar zijn? De problemen die Europa kent zijn gelukkig lang niet altijd

de onze. Waarom doen we zo vaak of dit wel zo is. Als het in de toekomst zover zou komen,

kunnen we dit altijd nog ondervinden en maatregelen treffen. Waarom kennen wij in het

Gooi een mestprobleem, dat hier niet bestaat, mits men de zaak maar goed aanpakt en bij

ons niet leidt tot het verdwijnen van levende boerderijen in ons prachtige dorp, waarom

klagt hier de bewoner die met zijn milieu-onvriendelijke auto door het dorp snelt, over

menslucht, loeiende koeien, kakelende kippen, kraaiende hanen etc. terwijl hij zelf toch een

blijkbaar slecht voorbeeld geeft, zijn kinderen laat paardrijden, kakelverse eieren wil eten,

met verse groente en ga zo maar door. We waren een agrarisch dorp, alle politici beamen

dat in verkiezingstijd, dan moet men ook het een naast het ander stellen! Proberen verdraag-

zaam te zijn, iets heel moeilijks!

We kennen een melkplas, een boterberg, ook elders een mestoverschot, en dergelijke terwijl

driekwart van de wereld honger lijdt. Hier moet toch een oplossing voor te bedenken zijn.

We hebben transportmiddelen. Zo moet er nog heel veel veranderen! Wij kunnen dit natuur-

lijk niet alleen. Als we echter trouwe supporters van een groot Europa zijn moeten we als

dichtbevolkt land toch ook wel goed in de gaten houden wat werkelijk onze eigen belangen

zijn. Kleine boeren laten verdwijnen, kleine tuinders laten verdwijnen, de kleine industrie

het leven onmogelijk maken, onze scheepsbouw is bijna verdwenen, spoorlijnen inkrimpen

etc. dit kan toch niet de bedoeling zijn? Dit verdient meer dan extra aandacht. Kunnen we

komen tot maatregelen die ook de zgn. kleine zelfstandigen in ons land het leven mogelijk

maken? Laten we ook daarnaar zoeken, het is de moeite waard, bovendien hebben we in dit

land teveel mensen zonder werk. Laten we naar onszelf kijken en iets meer respect opbre-

ngen voor onze eigen misschien zwakkere medemens en maar dan niet alleen door afkoop in

een instelling of door een loterij, maar door onszelf. Dat lijkt mij heel moeilijk maar waar-

om niet, wensen voor een nieuw goed jaar behoeven toch niet altijd makkelijk te zijn!

Jan Juffer.

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 02153 11839

**J. DE GOOIER
AANEMER**

NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

ASSURANTIE-ADVISEUR
M.A. BEK

Verzekeringen
Sparagent voor Citibank NA
Amsterdam

Binnenweg 3, 1261 EK Blaricum,
telefoon 02153 8 83 71

**Café - Slijterij
D' Ouwe Tak**

Ja Gezellig

Voor een biljartje en een borrel
Eemnesserweg 13b, Blaricum

Banketbakkerij-Partyservice

"FRANK"

voor al uw feestelijke gelegenheden
zowel op banket als partygebied.

Tel. 83691

HVD V EEN

Schilders- en wandafwerkingsbedrijf

Huizenweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 02153 11360

Gaat u het ook zelf doen?
dan naar
Hobby-Shop

B.C. STEENBEK

Blaricum
Meenweg 31-33
Telefoon 1 57 47

stiny

Tandtechnisch Lab.

Zaterdag
gesloten

Dwarslaan 10
1261 BB Blaricum
Tel. 02153 117 23

COMBITAX
Blaricum-Laren

TAXI-86666

Day- en nachtservice voor al uw persoonlijk vervoer

Feep van der Heiden

Verhuur puin- en
afvalcontainers.
Handel in zand,
grond, etc.

Tevens erfverharding voor
bedrijven en particulieren.

Singel 7, 1261 XP Blaricum.
Tel.: 02153 8937/83620

drogisterij parfümerie

J.P. Kleijn

Blaricum

FIRMA WED. B. VOS

Medicijnen, apparatuur, instrumenten, materialen, gereedschap, verhuur van apparatuur, reparatie van apparatuur, montage van apparatuur, onderhoud van apparatuur, training van personeel, advies op maat.

MOEDENWEG 15, TEL. (02153) 83248
MOEDENWEG 17, TEL. (02153) 83253
BLARICUM

NEDERHEEM

NIEUWJAARSRECEPTIE

Hierbij delen wij u mede dat - evenals voorgaande jaren - ons college heeft besloten een nieuwjaarsreceptie voor alle inwoners van de gemeente Blaricum te houden. Om zich te kunnen presenteren worden de besturen van de diverse Blaricumse verenigingen en instellingen hiervoor speciaal uitgenodigd. Het is ons dan ook een genoegen u uit te nodigen voor de op maandag 2 januari 1995 in **buurthuis de malbak, Wetering 120 (Bijvanck)** te houden nieuwjaarsreceptie. De aanvang van de receptie voor de nieuwe inwoners is 19.30 uur en voor de overige inwoners 20.30 uur. Wij verzoeken u om 19.30 uur aanwezig te zijn. Tevens verzoeken wij u een voor ieder duidelijk herkenbaar teken te dragen, zodat de nieuwe inwoners kunnen zien welke vereniging/instelling u vertegenwoordigt. Uw komst wordt zeer op prijs gesteld.

Huisnummering ook uw belang.

Helaas komt het in een aantal gevallen voor dat het huisnummer van een woning niet duidelijk zichtbaar is. Dit voor hulpverlenende instanties (brandweer, politie, GGD etc.) behalve lastig ook een factor die tot vertraging leidt. In uw eigen belang wordt dan geadviseerd om uw huisnummer goed zichtbaar te maken c.q. te houden.

Onnodige alarmeringen.

Het komt nog steeds voor dat bijvoorbeeld door verkeerd gebruik of verkeerd materiaal bij op centrales aangesloten inbraakalarm-systemen onnodige alarmeringen plaatsvinden. Het aantal onnodige uitrukken door de politie (soms in combinatie met de brandweer) als gevolg hiervan is veel te hoog. In Blaricum waren er in de eerste tien maanden van dit jaar 454 alarmmeldingen. Slechts 12 daarvan waren reëel. Binnen de regio bestaat 83% van de meldingen uit "loos alarm". Een alarmmelding kost de politie een uur. De uren besteed aan onnodige alarmmeldingen kunnen efficiënter besteed worden. Landelijk is er een tendens bij de politie om een lagere prioriteit te geven aan meldingen, waarvan ondeugdelijk gebruik/materiaal de oorzaak kunnen zijn. Zorg dus voor een deugdelijk alarmeringssysteem. laat dit regelmatig controleren en informeer gebruikers over de bedieningswijze.

SPREEKUR BURGEMEESTER EN GEMEENTESecretaris

Met ingang van dinsdag 3 januari aanstaande zullen de burgemeester en de gemeentesecretaris wekelijks spreekuur houden. Een ieder kan met verzoeken, op- of aanmerkingen over het gemeentelijk functioneren of met eventuele klachten van het spreekuur elke dinsdag van 9 tot 10 uur gebruik maken. Mocht u op dat tijdstip niet kunnen, dan kunt u via de telefoniste een andere afspraak maken. Met de wethouders kunt u telefonisch een afspraak maken zoals dat tot nu toe gebruikelijk is.

KRACHT VAN DE KLEINE MENS

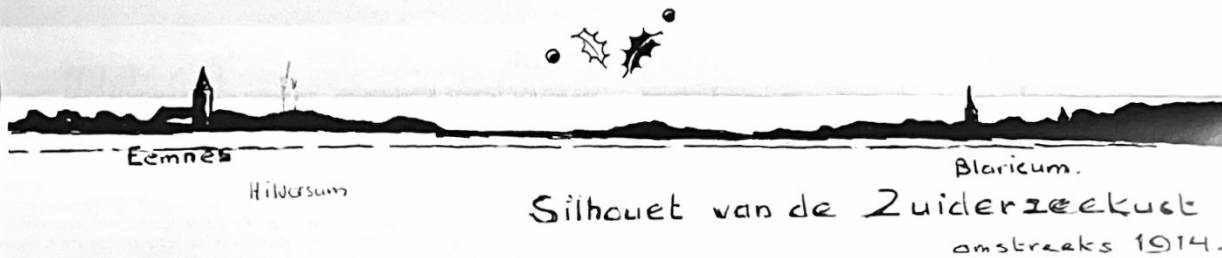
In een wereld en een tijd, waarin we ons soms machteloos voelen, omdat we geen raad weten met de vele problemen, die op ons af komen, gaan we kerstfeest vieren. Ofwel omdat de wereld van de reclame er zo bij ons op aandringt, dat de duisternis en de onvrede waarin we soms leven, nodig eens doorbroken moet worden omdat we anders geen leven hebben. Ofwel omdat van ons verwacht wordt, dat we ons op een rond de vijftiendste december richten op het wonderlijke feit, dat er ooit een Kind geboren is in Bethlehem, van wie we de verhalen steeds aan elkaar willen doorvertellen. Het kan ook zijn, dat de omstandigheden van ons leven ons ertoe dwingen, dat we er juist helemaal geen feest van maken, omdat we ons te kort gedaan voelen of omdat we weigeren om maar te doen alsof. In ieder geval zetten de laatste donkere dagen van het jaar ons op één of ander manier toch aan het denken over wie we zijn en wat er zich allemaal afspeelt. Is het niet het kerstfeest dan is er ook nog de wisseling van oud- en nieuwjaar die ons daartoe brengt. Deze dagen zijn allemaal zo anders dan dan alle "gewone" dagen van het jaar en van ons leven. Ze zetten ons aan tot nadenken of we het willen of niet.

Gaan onze gedachten dan aan de loop met een gevoel van onmacht of proberen ze ons aan te zetten tot een mentaliteit van "we zullen van nu af aan er toch alles aan moeten doen om te redden wat er te redden valt? Totdat de sfeer van romantiek en feestelijkheid, van licht en kaarsen weer worden gedooft en overgaat in het leven en de sleur van alle dag. Het angst-aanjaagende wereldnieuws weer onbarmhartig op ons afkomt. Is het verhaal van Kerstmis dan toch niet meer dan een oud verhaal, dat zijn kracht verloren heeft en ons nog meer onze onmacht doet voelen?

Misschien moeten we toch nog eens goed luisteren naar dat wonderlijke verhaal waarin een pasgeboren Kind de hoofdrol speelt. De mensen, die dit Kind in zijn kribbe zagen liggen, werden omstraald door een hemelse glans. Ze vertrouwden zich toe aan wat ze zagen. Hun harde korst werd gekraakt, hun eigen zachtheid werd heropgewekt en ze kregen opnieuw de ogen van een kind. Een kind wordt niet geboren om verwachtingen in te lossen, maar om verwachtingen te wekken. Het reedt ons van de dood van onze teleurgestelde verwachtingen en het maakt ons op een nieuwe manier nieuwsgierig naar het licht. Misschien dat ook over ons die glans van het Kind kan uitgaan als we het aandurven om onszelf toe te vertrouwen aan dat weerloze dat door ons wil worden aangeraakt. Als we het ontdekken in onszelf of in onze medemens. Vooral in hem, die ons meer dan anderen nodig heeft, die ons vraagt dat we hem verdragen. Dan staan we aan een nieuw begin. Wellicht dat daardoor toch een glans kan uitgaan van Kerstmis want in Bethlehem werd de Geest vaardig over allen, die op zoek gingen naar het Kind. Om het aan te raken en door Hem aangeraakt te worden. Om aangespoord door hemelse muziek van engelen de weg te vinden door het leven. Dat is immers de kracht van Kerstmis, die hopelijk ook uw en mijn deel moge zijn.

J.H. Willems, pastoor

TUSSEN HUIZEN EN EEMNES

Wat jaren geleden hadden we in Blaricum nog een vishandel. Niet zo'n bakwagen met vlot- te wittegejaste verkopers erin, nee een winkel met een echte visboer. Lange schrale man, zwarte pilo-broek, blauw gestreept boezeroen en rood ontstoken ogen van de pekelspatten. De zaak zat vroeger in de Dorpsstraat in de loods waar nu de drogisterij is, later achter melkfabriek "De Hoop".

Je rook 'm al op afstand. Net zoals de bakwagens van tegenwoordig, alleen rook de vislucht veel meer naar de zee, om 't maar zo te zeggen. De visboer was een Huizer vissersman. Van jongs af aan opgegroeid met de vissersij op de Zuiderzee. Na de droogmaking in de handel gegaan. Niet helemaal van harte, want de zee blijft trekken.

In de winkel nog geen ijskast of vriezer met allerlei soorten vis. Hij verkocht alleen de vis van het seizoen. Iedere vis heeft z'n eigen tijd, daar hield onze visboer zich aan. Zoute haring mocht niet te zout zijn. Daarom werd de dagvoorraad haringen bewaard in een emmer verse tapmelk en direct voor de verkoop flink afgespoeld onder de kraan. Hij maakte de haringen schoon waar de klant bij stond. Hij nam daarvoor alle tijd. Dan vertelde hij zijn verhalen. Altijd over de vissersij en de zee. De grillige onvoorspelbare Zuiderzee van vroeger.

"Wij waren nog maar van die schooljongens; ik en m'n twee broers. 't Had die decembermaand al een paar weken hard gevoren. De zee lag dicht zover je kon kijken. Eén onherbergzame vlakke. Vol scheuren, wakken, opstekende ijsschotsen maar ook hele stukken spiegelglad pikzwart ijs. Wekenlang kon er niet worden uitgevaren. Dan kwam er bij de mensen geen cent binnen. Heel wat vissersluis zaten al gauw in de penarie. Ze probeerden dan van alles om toch brood op de plank te houden. Net als zoveel anderen ging ik met mijn vader en beide broers op spiering. Er waren bepaalde plekken op zee waar deze kleine visjes onder het ijs samenschuolden. Door gaten in het ijs te hakken en dóór die gaten lange latten met netjes eraan onder het ijs te steken kon je ze proberen te vangen. Als je geluk had leverde dat aardig wat op, want deze wintervis, met z'n aparte smaak, werd door veel mensen graag gegeten. Toch gebeurde het meer dan eens dat je nauwelijks wat ving. Na een dag kilometers-ver over de zee te hebben gezwoven bracht je dan maar een handjevol spieringen naar huis.

Kapot van het gesjouw en soms jankend van zere wintertenen kroop je in je bed. Toch gingen we de volgende dag of avond wéér op zee.

Die dag waren we met onze slee, in de late namiddag, de kant van de Eemmondig opgegaan. Daar was zelden ander volk. De meeste vissers zochten de buurt van Muiderberg op omdat daar meer te halen zou zijn. M'n vader zei, dat 't niks uitmaakte. Ze wazzen d'r of ze wazzen d'r niet. Gelukkig hadden we die avond veel zegen. Na een stuk of tien gaten hadden we al twee manden op de slee al bijna vol.

Omdat het de volgende dag Kerstmis was zou vader het niet te laat maken. Hij wilde best met ons naar de dienst. Onze oudste broer had daar niet zoveel zin in en wilde nog een poosje doorgaan. Hij moest persé een kop op de manden hebben. Je moet weten dat vis heel erg slinkt door al 't water dat eruit loopt. Je probeert dan zoveel méér te vangen dat je toch met tot de rand gevulde manden aan wal komt. We gingen dus weer een eind verderop en hakten nog een stel gaten.

Toen gebeurde het.

Er kwam een vliedsun koud windje opzetten en even later stonden we in een dichte mist. Opeens zat de wereld om ons heen potdicht. Onze lantaarns schenen als het ware tegen een witte wollen muur. We trokken de netten uit de gaten en wilden proberen zo gauw mogelijk in het net aan de kant te komen. Dat viel flink tegen. Na een klein eindje te hebben gelopen waren we de richting al kwijt. 't Werd een heel getob Taatje. Een zware slee met vis, een vracht half bevroren netten en vislatten, ijskouwe voeten in je natte spijkerklompen en niet weten welke kant je op moet. 't Leek wel of wij met z'n vieren de enige wezens op de wereld waren. Je hoorde totaal niks, geen piep van een vogel, niks. Doodstil was 't. We zeiden geen woord meer, zelfs vader durfde geen voet te verzetten. Na een tijdje meende mijn jongste broer in de verte het getiketak en gerommel van een trein te horen. Dat moest dan ergens van achter Eemnes komen. We liepen dus maar in de richting waarvan we vonden dat het geluid kwam. Nauwelijks was het uitgestorven of we wisten al niet meer hoe we verder moesten. Ze zegegen wel dat je in die mist alsmar rondjes gaat lopen, daarom besloten we maar om af te wachten tot we weer iets hoorden. Nog een paar maal meenden we een trein te horen rijden en één keer hoorden we zelfs het gefluf van een hondje, maar hoe we ook op de geluiden dachten af te gaan, aan de wal kwamen we niet. Omdat mijn kleine broer een beetje bang begon te worden en zei dat ie zo'n honger had sloopten we een paar planken van de slee om daarmee in de bak ervan een vuurtje te stoken en daarop wat vis te roosteren. Dan kreeg je tenminste wat warmes in je lijf. Net toen we goed en wel de brand erin hadden begon een klok te luiden. Duidelijk een kerkklok, helder en niet eens zo ver weg naar het leek. We trapteten meteen 't vuur uit en begonnen weer te lopen. Die klok luidde maar door. Wel een kwartier. Hij bimbande nog toen we al op de wal stonden en de spullen met de vangst de dijk op sleepten. Twee aan twee, met een mand vis tussen ons in zijn we voorzichtig over de dijk naar Huizen gelopen. Binnen het uur zaten we toen thuis bij moeder achter de kachel.

Op kerstdag na de Dienst werd het gereedschap opgehaald. 't Was op 't Angerecht dat we de wal hadden bereikt, vlak bij de schelpenhoek. De laatste dagen van dat jaar waren niet slecht voor ons. Meer dan vijfduizend spieringen kon vader naar de handelaar brengen. Ze bracht ruim zesentwintig gulden op.....

De klok die we hebben gehoord moet die van de Roomse kerk hier zijn geweest. Die luidde voor de kerstnacht dienst van vier uur. Ze heeft ons heel wat ellende bespaard. Ja, die klok heeft ons gered....."

Tot zover het verhaal van onze oude Blaricumse vissersman. Met de Kerst in zicht leek het ons aardig u dit verhaal te vertellen in het kader van onze wervingsactie. Hoe een toren met zijn klokken soms een onverwachte functie kan hebben voor mensen. Heeft u uw bijdrage voor de herstellkosten van de Sint Vitustoren al overgemaakt? Nog geen tijd ervoor gehad in al die drukte voor de feestdagen? Wel; laat u ons dan nu, met het nieuwe jaar voor de deur, eens een fikse kabeljauw vangen met dit spiering-verhaal. Bij voorbaat bedankt.

"werkgroep restauratie Sint Vitustoren", corr. adres: Kerklaan 19, 1261 JA Blaricum. Postbanknummer: 304429.

In- en Verkoop klokken - barometers meubelen en schilderijen

M. Siegers

Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 02153 82076

Open: Woensdag 1/m zaterdag 10.30-17.00 uur

Grujters & Partners

adviesbureau voor risicobeheer

Stachouwerweg 21 • 1261 HV Blaricum • Tel. 02153 12260

verzekeringen hypotheken pensioen

Voor hen, voor wie geen kerstboom werd verlicht voor wie kerstavond donker is gebleven aan wie geen kerstboodschap werd doorgegeven voor hen heeft Kerstmis nog dit laatste bericht: **NOG is de stal van Bethlehem verlicht** **NOG kunt ge gaan** **NOG is de deur niet dicht.**

DE LAST VAN DE STERKE SCHOULDERS

Verdraagzaamheid is een van die woorden waar je heel wat emoties bij kunt krijgen. Van warm tot koud, van boos en verdrietig. In onze genen hebben we er heel wat van meegekregen; anders zou de geschiedenis ons niet als een tolerant land hebben gebrandmerkt. Veel uitgeweken hebben hier een plaats gevonden, van Comenius via de Hugenoten naar de Vietnamese bootvluchtelingen of de Bosniërs op Crailo. We heten dan wel stoer calvinistisch te zijn, maar de daarmee gepaard gaande werklust bracht ons op de wereldzeeën - en daar kwam je heel wat mee aan taal, cultuur, adat en religie. En al ging de zending van de Compagnie dan mee in het schip, het bleef (al was het maar vanwege het gewin) ook altijd een zaak van geven en nemen. Verdraagzaamheid was doorgaans profijtelijk. Om niet al te veel water in de wijn te hoeven doen, hebben wij in onze Lage Landen aan de zee het systeem van de verzuiling uitgevonden en opgetrokken. Iedere overtuiging (van katholiek via hervormd naar socialist en gereformeerd) had een eigen maatschappelijk bestel, van kerk en club, school en krant, universiteit en radio. En binnen die zuil kon je je gang gaan, maar hartstocht en hoogmoed rondom je eigen gelijk en je eigen leiders. Buitengaats kon je tolerant zijn, omdat je binnenin wist dat jij beter was dan de ander. Zo hebben we in onze samenleving de echte verdraagzaamheid nooit erg hoeven te leren. Want het afwijkende en irriterende was per definitie ver van je bed. En toen de zuilen afbrokelden (vanaf 1960) gaf de smeltende welvaart zoveel nieuwe ruimte en kansen, dat de systeemdwang werd ingeruild voor een hoge mate van individuele vrijheid. Tolerantie werd voortaan: iedereen mag doen en laten wat zij/hij wil, ook al doet of denkt de ander vreemd, bemoei je er maar niet mee, zolang ik er tenminste geen last van heb. En zo gold ook in deze decennia: verdraagzaamheid werd niet werkelijk ingeoffend. Als ik mij niet vergis wordt dat nu anders. De samenleving wordt grimmiger en killer. Banen staan op de tocht, mensen worden afgedankt, verslavingen nemen toe, een grote stroom buitenlanders zoekt gastvrijheid, op straat voel je je 's avonds niet veilig meer, vanzelfsprekendheden rond recht en onrecht, mijn en dijn, goed en kwaad blijken minder waard. Naar onze zuil kunnen of willen we niet meer terug. Van de overheden verlangen we krachtig optreden en scherpe grenzen. Lik op stuk, meteen terug, verplicht afkicken, schone straten. In die stoere taal van ons klinkt vaak weinig verdraagzaamheid door. Ik wil mijn rust en mijn veiligheid. En wie die verstoot moet er aan geloven.

Nu de zelfverzekerde stoerheid van de zuil is ingeruild voor de onzekere stoerheid van het individu, wordt de tolerantie ook op andere terreinen niet werkelijk ingeoffend. Het klokgeul op zondagmorgen, uitgerend als ik eindelijk eens uit kan slapen; het pianospel bij de bureu, dat tuig op mijn stoep; die moskee op de hoek; die haardoekjes op school; dat stomme boek van die theoloog, die softe huisarts van mij. Wie zich eenmaal begint te ergeren, heeft er steeds meer stof voor. En dat vergiftigt niet alleen verhoudingen, het vertroebelt ook onze eigen ziel. Het berooft ons van de ontmoeting met de ander en het andere, van de kans om te helpen en geholpen te worden, te leren en te dienen, wijzer en rijker te worden. Het verleidt ons tot dooddoeners, over Holland-volland of uitkeringsfraude. Het verlaagt ons zelfs tot het oppoetsen van oude mythen, van christelijke natie of neerlands bloed of Goois eigene. Moeten we nu echt als de intolerante egoïst, die eigenlijk het liefst met twee of drie goede kennissen het leven door zou willen, de drempel overgaan naar de 21e eeuw?

Of grijpen we de kans aan om nu eindelijk eens de echte verdraagzaamheid te gaan leren? In de zin van: de ander dragen, ook als hij tijd kost of een last is. Ruimte maken en vasthouden. De tijd nemen en tot tien tellen. Dat is veel gevraagd, maar wel broodnodig voor samenleven en overleven. Maar ook voor de kwaliteit van ons eigen leven op den duur onontbeerlijk.

Hier in het schone Gooi hebben we betrekkelijk gemakkelijk praten, en wordt er niet veel van ons gevergd. Maar juist die "sterke schouders" lijken soms het minst te kunnen (ver)dragen. De (voor)oordelen bij de borrelpraat liegen er niet om. En het geschermt met de volle agenda al evenmin. Wellicht dat we deze dagen van licht en nieuwigheid van leven nog even tijd hebben om over onze (in)tolerantiegraad na te denken in relatie tot de sterkte van onze schouders. Want is dat niet juist hetgene waarvoor Jezus geboren is: om te (ver)dragen de last van ons vreemd zijn en naar doen, om onder het gewicht daarvan zelfs te bezwijken, en om ons juist langs die weg de liefde en de vrijheid voor te leven en aan te leren, de ouders van de menswaardigheid en menselijkheid, de grootouders van de verdraagzaamheid en de overgrootouders van de vrede op aarde.

Fijne, vrije en verdraagzame dagen toegewenst!
ds A.W. Berkhof

VIERING 5 MEI 1995

OP 5 MEI 1995 IS HET 50 JAAR GELEDEN DAT ER EEN EINDE KWAM AAN DE TWEEDE WERELDOORLOG, NEDERLAND VIERDE UITGEBREID FEEST. EN DAT GAAN WE IN 1995 NOG EENS DUNNETJES OVERDOEN. EEN WERKROEP VAN DE ORANJE VERENIGING IS REEDS DRUK DOENDE OM TE TRACHTEN EEN LEUKE INVULLING AAN DIE DAG TE GEVEN.

Het gehele programma zal in een later stadium bekend worden gemaakt, maar één activiteit vracht om extra steun.

HET GAAT OM EEN HISTORISCHE OPTOCHT waarbij wij de Blaricumse inwoners zoveel mogelijk willen betrekken. Niet alleen als toeschouwer maar zeker ook als deelnemer. In die historische optocht willen wij de sfeer uitbeelden van mei 1945. Op (platte) boerenwagens kan bijvoorbeeld een gaarkeuken worden nagebootst, een rode kruisauto geïmitereerd. In de stoet zou het leuk zijn dat een doelzakspeeler een groep veteranen (bejaarden?) vooraf gaat, gevolgd door allerlei voertuigen waar in de oorlogjaren voedsel werd gehaald, versierde fietsen, vlaggenparade, motoresorte op Harley's etcetera. **BIJ DEZE ROEPEN WIJ ALLE VERENIGINGEN EN PARTICULIEREN OP OM SPORTIEF, CREATIEF EN FUNCTIONEEL MET ONS MEE TE WILLEN DENKEN EN DOEN OM ER EEN ORIGINELE TOCHT VAN TE MAKEN.**

UW REACTIES GAARNE NAAR
D. KEIJZER, BOOKET 72, 1261 LV BLARICUM 02152-57682

AANNEMINGS BEDRIJF HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.

Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel.: 02153 83620 / 89372

HOVENIERSBEDRIJF P.E. CALIS

- ★ Tuinadvies
- ★ Aanleg en onderhoud
- ★ Tuinarchitectuur
- ★ Sierbestrating

Witzand 1 - Blaricum **02153 11912**

MAMA'S TANKJE

Waren ze het hele weekend bezig geweest met het schrijven van meer dan tweehonderd kerstkaarten volgens Jan-Maarten toch weer meer dan vorig jaar - kwam ze er vanochtend achter dat ze een van haar tantes in Australië waren vergeten! Gelukkig had ze ergens nog een oude kerstkaart voor een of ander goed doel liggen en omdat de kinderen naar school waren, had ze mooi de tijd om die kaart te schrijven en even naar de post te brengen. Het was niet ver en dan kon ze meteen de hond uitlaten. Op zolder vond ze, achter de dit keer door Jan-Maarten wel erg slordig weggezette tuinspulletjes, inderdaad in een stoffige doos de kerstkaart. Ze keek even naar de afbeelding. Wat een grappig, maar toch ook naïef tafreeltje! Een besneeuwde dorpsstraat met wandelende mensen, winkeltjes met kerststalgetjes en een postkantoor met tegen de gevel een versierde kerstboom. Door de straat gleed een arreslee met daarin de kerstman, die vrolijk naar dikgeklede kinderen en pakjes dragende vaders wuifde. Even mijmerde ze weg. Sprookjes... hoe kort was het niet geleden dat ze er met rode oortjes naar luisterde, als haar moeder of haar grootvader ze voorlas. En nu had ze zelf kinderen, maar die kenden de kerstman alleen van de video. Nu ja, daarvan was in ieder geval het leuke dat het bevoog. Ze pakte de pen die ze mee had genomen naar zolder en begon te schrijven. Eerst de naam en het adres van haar familielid in Australië en toen de kerstgroot. Ze dacht wat na, maar ze kon niets anders bedenken dan dezelfde tekst neer te schrijven, die ze dit jaar voor al hun kerstkaarten hadden gebruikt. 'Hier gaat alles fantastisch. Hartelijke groeten van ons'. Zo, ze was klaar en ging nu gauw naar het postkantoor. Toen hield ze verbaasd even stil en luisterde aandachtig. Warempel, die rothond van de bureu jankte niet en het irritante gekakel van de kippen van de andere bureu was ook niet te horen. Ze besefte dat het zenuwlopende geschetter van de ekstere eveneens ontbrak en dat maakte haar plotseling een beetje zenuwachtig - ze zou toch koorts hebben? Of had ze gisterenavond dan toch iets te veel pot genomen? Ze had inderdaad een beetje last van een zwaar hoofd. Ze liep de zoldertrap en de trap naar de beneden gang af en trok haar jas aan. Haar hart sprong op toen ze naar buiten keek. Het sneeuwde en niet zo weinig ook! Wat een verrassing. Er lag al zeker zo'n dertig centimeter en aan de grijze lucht te zien zou het wel het een en ander bijkomen. Ach, vandaar! Goh, wat een enig gezicht was het toch. Het was natuurlijk prima wandelweer, maar openbesloot ze de auto te nemen. Met dit weer zou die vierwielandrrijving goed tot zijn recht komen, veronderstelde ze. Die wilde ze nu wel 's even proberen. Ze had de auto, die bepaald veel stoerder oogde dan de blokke-doosjes waarin haar moeder vroeger reed, in het voorjaar van Jan-Maarten gekregen. Veilig en sterk als een tank, had hij gezegd. Ze zou er desnoeds de Tafelberg mee kunnen oprijden. Daarvoor gebruikte ze 'm dan niet, maar wel om de kinderen naar hun school even verderop te brengen en om boodschappen te doen in het andere dorp. De kinderen hadden de omschrijving van Jan-Maarten gniffelend overgenomen en noemden haar auto Mama's Tankje. Waarvan ze het keer op keer enig vonden, als zij met dat grote gevaarte bij de school kwam voorrijden. En - ze moest het eerlijk bekennen - zelf vond ze dat best ook wel een beetje 'heavy', want ze viel wel op. Ze pakte de sleuteljes en trok de voordeur achter zich dicht. De hond sprong op de achterbank en langzaam, bijna schuifelend ging ze op weg. Het rijden viel echter bepaald niet mee. Het leek wel of door de sneeuw de straatjes nog smaller waren geworden. Zo nu en dan hoorde ze de hulstakken aan haar Tankje krabbelen, soms rechts en soms aan alle kanten tegelijk. Daar liep iemand - zo te zien een man - die een slee voorttrok, met daarop een kind dat een kerstboompje vasthield. Ze toeterde maar even voor de zekerheid. Maar het stel bleef midden op de straat lopen. Nou zeg! Ze toeterde nogmaals en nu langer, die drietongen claxon zou hij toch moeten horen? De man trok de slee naar de zijkant van de straat en ging bij de ingang van een tuin staan. Ze knikte hem vriendelijk lachend toe, maar hij schudde zijn hoofd. Gut, wat een narrig type, dacht ze. Terwijl het toch zo mooi is met die vallende sneeuw en overal die lichtjes in de kerstbomen. Ze reed voorzichtig verder en sloeg aan het einde van het straatje rechtsaf. Zo'n driehonderd meter verderop bevond zich het postkantoor. Het zag er nogal druk uit. Maar gelukkig kon ze haar Tankje ergens kwijt en ze stapte uit. Ze had niet de indruk dat het een vlot ritje was geweest.

Ik ben zo terug, zei ze tegen de hond, die verwachtingsvol op de achterbank stond te kwispelen en liep naar de rode brievenbus. Net voordat ze de kaart in de bus wilde laten glijden, las ze op een stuk karton, dat de kerstpost in de groene bus moest worden gedeponereerd die binnen stond. Daar was het zo druk, dat ze maar met moeite de zware toegangsdeur open kreeg. Voor het ene loket stonden tientallen mensen met pakjes en stapels brieven te wachten. Helemaal vooraan en links van het andere loket, dat gesloten was, stond de groene bus. Zo goed en zo kwaad als het ging, haande ze zich een weg door de rij wachtenden heen. Erg bereidwillig in het oprijgaan waren de mensen niet, vond ze. Haar 'pardon' en haar 'mag ik even' haalden niet erg veel uit. De meeste mensen bleven nogal stugstaan. Er was zelfs iemand, die haar rondtuf agressief vroeg of ze aan het voordringen was. Stel je voor, het idee alleen al! Ze werp de vragensteller - wat kunnen sommige mensen zich toch smake-loos kleden, dacht ze - een kille blik toe en liep verder. Toen ze de kaart in de bus had gegooid bedacht ze zich, dat ze nu net zo goed even in het postbusje van Jan-Maarten zou kunnen kijken. Dan hoefde hij dat morgenochtend niet te doen. Ook hij zou het dag voor kerst nog druk genoeg krijgen. Als hij tenminste niet al te laat van die kantoorborrel zou thuiskomen. Ze zuchtte even en opende het postbusje. Hm, alleen reclamedrukwerk. Ze maakte het busje leeg en gooide de folders in een prullenbak. Toen hoorde ze op vrolijke wijze haar naam noemen. Ze keek op en - he, hoe is dit nu mogelijk! - keek in het lachende gezicht van een van haar schoolvriendinnen. Meid, hoe is het met jou! Elkaar in geen tien jaar gezien. Zoenen over en weer en snel de belangrijkste informatie uitwisselen. Jij ook twee kinderen - ja, leuk he?! Ja, met Jan-Maarten gaat het goed, fantastisch zelfs. Oh, gescheiden? Ach, tja. Weet je, bel me na de feestdagen, dan gaan we 's lekker verder praten, OK? Prima.

Weer zoenen en ze stond buiten. Het leek wel of het nog harder was gaan sneeuwen. Het zou zeker een witte kerst worden. Ze voelde zich helemaal blij worden van binnen. Ze liep terug naar de auto; eerst zag ze het niet goed, maar toen ze dichterbij kwam bleek er schuin voor haar auto een arreslee te staan met daarvoor twee rendieren. Wat leuk, dacht ze, die horen er helemaal bij. Maar toen ze bij haar auto was aangekomen, zag ze dat de arreslee zo stond dat ze niet kon wegrijden. Ze keek om zich heen, maar er was niemand te zien die iets met de arreslee te maken zou kunnen hebben. Alles goed en wel, maar ze bemerkte dat de irritatie omhoog begon te kruipen. De kinderen zouden immers zo uit school komen en de werkster kon ze ook niet al te lang alleen laten. Ze besloot in de auto te gaan zitten en maar 's even op de claxon te drukken. Net toen ze het portier wilde opentrekken, voelde ze een hand op haar rechterschouder. Ze draaide zich om en keek in het blozende gezicht van de kerstman. Zijn wangen waren frisrood en zijn ogen tinkelden achter de glazen van het kleine brillette. Zijn baard en zijn krullende haren werden, met zoals zijn rode jack en zijn met witbont afgezet muts, steeds weer bezaaid met nieuwe sneeuwvlokken. 'Mevrouw,' zei de kerstman met een rustige en zware stem en een vriendelijke glimlach, 'mag ik u wat vragen?' Ze was stomverbaasd en ze kon alleen maar knikken. 'Want hier was geen twijfel mogelijk: dit was de echte kerstman.' Misschien kunt u een volgende keer uw auto wat netter parkeren. Want zo kan ik er met de slee niet door, begrijpt u? En u ziet, hij is barstensvol met cadeaus. Ik moet vandaag nog heel veel bezoekekes afleggen en proberen de mensen een beetje op te vrolijken en zo. Begrijpt u? De kerstman keek haar vriendelijk over zijn goudkleurige brillette aan. Ze vond dat zijn gezicht een beetje streng was, maar toch ook heel lief. Juist toen ze hem wou zeggen dat ze het inderdaad begreep, zei de kerstman nog iets. 'Ik zag u net al staan praten met uw vriendin. Toen dacht ik, laat haar maar even. Zeker als mensen elkaar wat hartelijkheid geven, moeten anderen hen niet gaan opjagen. Een extra portie verdraagzaamheid kan nooit kwaad.' Hij stapte in de arreslee en pakte met zijn ene hand de leidsels en met de andere een grote bel met een houten steel. Opeens klonk zijn stem een stuk donkerder - hoewel de glimlach gelukkig op zijn gezicht bleef - toen hij zei: 'Maar verdraagzaamheid betekent ook netjes parkeren en aan het milieu denken! Want verdraagzaamheid is niet iets wat je krijgt, maar wat je anderen geeft!' Hij klingelde luid met de bel en riep iets naar de rendieren. Met verbazing zag ze dat de beesten een stukje achteruit liepen. Daardoor duwden ze de arreslee een paar meter terug, totdat de kerstman hen weer wat toeriep. Ze stopten, de kerstman zwaaide naar haar en wenste haar met luid stem een gelukkig kerstfeest toe en na een ferme klets met de leidsels sprongen de rendieren briesend en met grote kracht vooruit. De sneeuw stooft alle kanten uit en hun leren tuigen kraakten, terwijl de belletjes op hun rug drifft klingelden. Slechts een tel later galoppeerden ze vlak langs de dakgoot van het postkantoor - de arreslee met de kerstman zweefde golvend achter hen aan. Ze vlogen met gemak over Mama's Tankje heen en verdwenen in een grote wolk van rondrollende sneeuwvlokken. Toen ze naar huis reed nam ze zich voor morgen lopend met de slee de kerstinkopen te gaan doen. En ze zou vanmiddag bij alle bureu een zakje met lekkere kerstkransjes brengen. PvR

STICHTING WELJNSWERK BLARICUM

Zondag 8 januari organiseert Stichting Weljnswerk Blaricum in buurtcentrum De Malbak een nieuwjaarsreceptie. Iederen is van harte welkom van 16.00 tot 18.00 uur.

Leerplezier voor 55-plussers

Leren in een ontspannen sfeer. Elke bijeenkomst wordt gestart met een gesprek over een actuele gebeurtenis uit de krant of tijdschrift aangegeven door één van de deelnemers. Naar aanleiding van thema's, waaraan gewerkt wordt, worden excursies gemaakt. Op dit moment bijvoorbeeld wordt gewerkt aan het onderwerp "hoe leefden de mensen in de middeleeuwen". In dat verband brengt de groep een bezoek aan het VOC schip in Amsterdam. Behalve aan de Nederlandse taal wordt ook aandacht besteed aan praktisch Engels. Begin het nieuwe jaar goed, maak van leren een plezierige bezigheid en kom op woensdagmorgen 10 januari naar de cursus. Kosten 75 gulden voor ca. 15 lessen.

Aerobics

Veel deelnemers aan de aerobics willen een tweede keer in de week aerobicsoefeningen doen. Reden voor het buurtcentrum om in januari 1995 op vrijdagmiddag van 13.15 tot 14.15 uur een extra aerobicsles te organiseren. Wilt u ook wat aan uw conditie doen, neem deze kans dan waar.

Kopij voor het jaaruurnummer inleveren voor 8 januari 1995

BLARICUM CENTRAAL; EXCURSIE NAAR TENTOONSTELLING SYBREN VALKEMA en ambachtelijke vervaardigingen van kristal in Leerdam

Na de succesvolle reis naar de overzichtstentoonstelling van Bart van der Leek in het Kröller-Müller Museum Otterlo op 19 nov. j., kunnen wij u nu kennis laten maken met het werk van Sybren Valkema. **OP WOENSDAG 8 FEBRUARI 1995** organiseren wij een busreis naar Leerdam.

PROGRAMMA

9.15 uur vertrek uit Blaricum vanaf het Oranjewijkje naar de Hervormde kerk. 17.00 uur, terugreis naar Blaricum, waar u rond 18.00 uur weer zult arriveren. De kosten ad fl. 45,- (lunch niet inbegrepen) kunt u overmaken op giro 343830 t.n.v. de Stichting Couleur Locale, o.v.v. Blaricum Centraal, excursie Sybren Valkema Leerdam 8 febr. 1995. De voor 29 januari ontvangen bedragen worden als inschrijving aangemerkt. Daarnaast zijn er tot 29 januari 1995 deelnamekaarten te koop bij de Blaricumse boekhandel. Lida Calis, stichting Couleur Locale, Blaricum, tel. 040-111110.

HEERSCHOP HOVENIERS VAKWERK SINDS 1929

- * Moderne tuinarchitectuur
- * Tuinaanleg en onderhoud
- * Sierbeplantingen en terrassen

Tel. 02153 86036
Windvang 15 Blaricum

D. BEEK

AARDAPPELEN-
GROENTEN- EN FRUITHANDEL

Dorpsstraat 3, Blaricum, Tel. 8 34 09

JSR

de Jong Strankinga Ronk
MAKELAARS MET KUIK OP DE TOEKOMST

Hilversum	Bussum	Blaricum
Oude Engweg 15	Stationsplein 3	Huiszweg 6
Tel. 035 213743	Tel. 02159 42951	Tel. 02153 82288

Onze kantoren zijn zaterdag geopend van 9.30 tot 15.00 uur

G. JONGERDEN & ZOON

RIETDEKKERSBEDRIJF

UW ADRES VOOR:
het vernieuwen van daken, bijwerken,
opstoppen, ontlossen
HANDEL IN VONKENVANGERS
ANGERECHTSWEG 3, 1261 XG BLARICUM
TELEFOON 02153 - 8 62 29

J. Vos

WONINGINRICHTING

Linnen en Bedtextiel

Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 02153 83393

Fritz Hörl

- juwelierszaak met eigen atelier
- vervaardigen van sieraden naar uw of ons ontwerp
- reparaties van: antieke en moderne sieraden, (antiek) klokken en horloges
- relatie- en jubileumgeschenken in edelmetaal
- taxatie van goud en zilver
- in- en verkoop van antieke sieraden
- inkoop oud goud

Edelsmid

Dorpsstraat 8 - 1261 ET Blaricum - Tel. 02153 - 17998

Geopend:
di, t/m vr. 9.30 - 18.00 uur
za. 10.30 - 17.00 uur

R.K. Parochie St. Vitus te Blaricum

Weekeinde: zaterdag
17.00 uur Eucharistieviering zonder zang.
zondag
9.00 uur Eucharistieviering met Latijnse gezangen.
11.00 uur Eucharistieviering met Nederlandse gezangen.

Elke eerste zondag van de maand:
19.00 uur Lof.

Elke tweede en vierde zondag van de maand:
Kindernevendienst en kindercrèche.

Weekdagen: maandag, woensdag en vrijdag:
19.00 uur H. Mis.
dinsdag en donderdag:
9.00 uur H. Mis.

Bijzonderheden:
zaterdag 17 december
16.00 uur Biechtgelegenheid.
zondag 18 december
19.30 uur Oecumenische Kerstviering met de Hilversumse Cantorij.
dinsdag 20 december
19.00 uur Bijeenkomst van de pastoraats groep.
20.00 uur Bijbelleesavond in de pastorie.
woensdag 21 december
19.00 uur Boete-afening.
zaterdag 24 december
20.00 uur Gezinsviering van Kerstmis.
23.00 uur Plechtige Nachtmis met gemengd koor.
zondag 25 december
11.00 uur Plechtige Dagmis met gemengd koor.
14.30 uur Kindje wiegen en kinderzegen.
maandag 26 december
10.00 uur Eucharistieviering met samenzang.
woensdag 28 december
20.00 uur Muziek, dans en drama uit Oeganda van Oegandese Gospelsingers.
zaterdag 31 december
17.00 uur Eucharistieviering met Nederlandse gezangen tot besluit van het jaar.
zondag 01 januari
11.00 uur Eucharistieviering met latijnse gezangen.
woensdag 04 januari
10.00 uur Seniorenmis, waarna koffiedrinken en nieuwjaarswensen.
zondag 08 januari
09.00 uur Gelezen H. Mis.
11.00 uur Eucharistieviering met gemengd koor.
12.00 uur Nieuwjaarsreceptie in het St. Vitusgebouw.
maandag 09 januari
20.00 uur Bijeenkomst van de werkgroep voor gezinsvieringen.
20.00 uur Klaverjasavond in de koffiekamer t.b.v. het torenfonds.
dinsdag 10 januari
19.00 uur Bijeenkomst van de werkgroep voor Kerkbalans.
20.00 uur Bijeenkomst van de Parochievergadering.
dinsdag 17 januari
19.00 uur Bijeenkomst van de pastoraatsgroep.
20.00 uur Vergadering van het koorbestuur.
dinsdag 24 januari
20.00 uur Bijbelleesavond in de pastorie.

Kerkdiensten Hervormde Gemeente

kerkegebouw: Torenlaan 16
vrijdag 23 december, 10.00 uur
Kerstfeest in de Beukelaar
zaterdag 24 december, 22.00 uur
Kerstnachtsdienst, m.m.v. Hilv. Cantorij
zondag 25 december, 10.00 uur
Kerstfeestviering m.m.v. Harry Sevenster, trompet
zaterdag 31 december, 19.30 uur
Oudejaarsdienst
zondag 1 januari 1995, 10.30 uur
ds A.W. Berkhof aansluitend: heil en zegen wensen in Consistorie
zondag 8 januari, 10.00 uur
ds W.C. Verstoep, Olst
zondag 15 januari, 10.00 uur
ds A.W. Berkhof, viering van de Maaltijd
zondag 22 januari, 10.00 uur
ds A.W. Berkhof en pastoor J.H. Willems. Gebedsweek voor de Eenheid

Tijdens de diensten is er kinderoppas (0-6 jaar) en kindernevendienst (6-9 en 9-12 jaar). Wie niet met z'n ouders meekomt kan ook zelf om 10.00 uur rechtstreeks naar de kinderkerk gaan; ingang: Torenlaan 16. Jeugdkapel (12-16 jaar) één keer per twee weken in de Blaricom. Op zondagmorgen om 10.00 uur zijn er altijd oecumenische vieringen van Schrift en Tafel in de Aula van het ziekenhuis Gooi-Noord. Iedere zaterdagavond is er een weksluiting in de Beukelaar, om 18.45 uur. Ook voor belangstellenden van buiten het huis. Niet op 24 en 31 december! "De dingen hebben hun geheim" is het motto van onze cursus Christelijk Geloven, die ook voor belangstellenden van buiten onze kerkelijke gemeente openstaat. Geloof en natuurwetenschappen, schepping en evolutie, wonderen en wonderverhalen zijn thema's die ons bezig zullen houden. Iedere derde donderdag van de maand. Steeds van 20.00 tot 22.00 uur in de consistoriekamer van de kerk.

Met nadruk willen wij ook hen die weinig een kerk van binnen zien hartelijk uitnodigen voor onze diensten en vieringen. We proberen ook met u rekening te houden en plaats voor u te maken. Met vragen vooraf of opmerkingen achteraf kunt u terecht bij pastoor J.H. Willems, Kerklaan 19, tel. 83153 of Dominee A.W. Berkhof, Torenlaan 14, tel. 83394.

"MUSIC OF THE SIXTIES" GAAT DOOR

Schrijf alvast in uw nieuwe agenda. Zaterdagavond 4 februari 1995 vindt de volgende MOTS-avond plaats. Tijdens de laatste muziekavond op 15 oktober hebben we afscheid genomen van de "oude" werkgroep. De MOTS blijft weer springlevend met vijf geheel nieuwe krachten. Marc, Willem, Lies, Irma en Tjeerd, succes met de organisatie van deze gezellige avonden. Vijf personen die de MOTS-avonden een zeer warm hart toedragen. Buurtcentrum De Malbak en de Trefbak zijn gesloten in de week van 25 december 1994 tot en met 1 januari 1995.

WEL EN WEE

GEBOREN:

07 nov. 1994 Buijtenweg, Madieke
16 nov. 1994 Rebel, Ayla Simone

OVERLEDEN:

28 okt. 1994 De Gooijer, Kees Richard, oud 50 jaar.
03 nov. 1994 Van Alphen, Hendrik Jacobus, oud 48 jaar.
04 nov. 1994 Jelsma-Jongenelen, Geertruida Maria Clementine, oud 60 jaar.
05 nov. 1994 Vlietstra, Johannes Cornelis, oud 41 jaar.
16 nov. 1994 Woldhek, Grietje Jacoba, oud 49 jaar.
21 nov. 1994 Velt, Gerardus Wilhelmus, oud 72 jaar.
23 nov. 1994 Schouten-Hissink, Johanna Berendina, oud 93 jaar.
24 nov. 1994 Kuhlwillm-Arema, Martha, oud 87 jaar.

KUNSTRUBRIEK

Galerie Bianca Landgraaf, tot 5 februari
Dolly de Rode: schilderijen
Hans van Eerd: beelden
Edith Inmkamp: De Willebois: beelden
Michiel Teunen: sieraden

Eemnesserweg 19d 1261 HE Blaricum
Tel./fax 89209. Geopend donderdag t/m zondag 14.00 uur-17.00 uur en na afspraak
Zondag 18 december 12.00-17.00 uur
Gesloten: zaterdag 24 december 1994 tot en met zaterdag 7 januari

Galerie De Vlietshove

tot 8 januari
Anne ten Broek: Keramiek
Jan Goedhart, Yolande Eveleens en Sjoerdje Hak: Schilderijen en etsen.
Bronzen beelden van diverse beeldhouwers.
15 januari t/m 12 februari 1995
Karel Zylstra: bronzen beelden
Emmy van den Blink: schilderijen

Fransepap 1, ingang Dorpsstraat.
Tel. 83736. Openingstijden:
do. t/m zo. 14.00 uur-17.00 uur.

Ria van Everdingen

tot 1 februari expositie schilderijen en aquarellen van Ria van Everdingen in de Trappenberg.

CURSUS VOOR VROUWEN MET SPANNINGSKLACHTEN

In januari 1995 verzorgt het Algemeen Maatschappelijk Werk in Blaricum en Huizen een cursus "Vrouwen met spanningsklachten". De cursus bestaat uit 6 wekelijkse bijeenkomsten. De cursisten wordt, door middel van een cursusboekje, een cassettebandje met ontspanningsoefeningen en informatie, inzicht gegeven in; hoe vrouwen omgaan met spanningen en hoe hun lichaam daarop reageert. Spanningen komen in ieder menselijke leven voor en horen ook een beetje bij het leven. Klachten als hoofdpijn, spierpijn, hyperventilatie vinden vaak hun oorsprong in de lichamelijke reactie op spanningsvolle situaties. Veel vrouwen herkennen wel de lichamelijke klachten, maar kunnen niet (meer) herleiden waardoor dit veroorzaakt zou kunnen worden. Door de onduidelijke herkomst van de klachten ontstaat dan onzekerheid, die weer leidt tot nog meer onzekerheid en nieuwe andere klachten en de angst iets ernstigs onder de leden te hebben. De cursus van het maatschappelijk werk is er op gericht om vrouwen een aanzet te bieden, in het leren (her)kennen van spanningsklachten. Dat kan in een werksituatie zijn. Wellicht ben je thuis met kleine kinderen om je heen, of juist alleen, op jezelf aangewezen. Misschien zijn de kinderen het huis uit en moet je zelf verder, met je man, die nu ook meer thuis is. Of zonder mensen om je heen om voor te zorgen, of in welke levensomstandigheden een vrouw maar verkeert.

VERDRAAGZAAMHEID

Een woord dat bijna ouderwets genoemd kan worden. Verbaal wordt het te pas en te onpas belangwekkend gebruikt. We herinneren ons dit woord nog wel, maar werkelijke toepassing ervan? Past dat woord nog wel in deze tijd? Hebben de makers van ideaalbeeld van mens en maatschappij het niet doen veranderen in een woord met een uitsluitend abstracte betekenis?

Wie herinnert zich nog wanneer hij/zij verdraagzaam is geweest? Hoeveel energie steken we in het verdraagzaam zijn en kunnen we nog wel verdraagzaamheid bij ons zelf opwekken? Een cultuur waar de materie centraal is gaan staan, verdraagt verdraagzaamheid kennelijk niet meer. Kunnen we geen weerstand bieden tegen de demoon, die ons weerhoudt verdraagzaam te zijn. Aan verdraagzaam wil ik het woord waardering toevoegen. Gaan we verdraagzaamheid en waardering toepassen op onze woon- en leefomgeving, een die opvalt door haar, door onze vroegere bewoners zo gekoesterde schoonheid van natuur en architectuur, stilte, rust, verdraagzaamheid en waardering, dan zal ook in Blaricum een gezonde geest weer bezit nemen van haar geestelijke zo geëerde omgeving. Waar zijn de vernieuwers, de voormannen, de denkers, de krachten, die in staat zijn tegen de tijdgeest in, ons dorp, als de klassieker van de toekomst, een nieuw gezicht te geven?

Een gezicht waar verdraagzaamheid en waardering centraal staan. Verdraagzaamheid en waardering voor de rust en de natuur: in het dorp uit de auto op de fiets, toch wegens nood zaak in de auto pas u snelheid dan drastisch aan. Parkeer uw auto niet in de berm. Let eens op uw woonomgeving, uw medebewoners de specht, de uil, de merel, de valk, de buizerd de vlaamse gaai, het roodborstje, de boomklever, de pad, het konijn, de egel, de das, de wezel, de eekhoorn. Het worden zeldzame diersoorten in uw tuin als u bomen blijft kappen, chemicaliën blijft gebruiken. Heus waar, als u zich niet inbindt zijn de woorden verdraagzaamheid en waardering slechts holle kreten.

Just nu in de decembermaand, een maand van vreugde en bezinning, kunnen diegenen die de moed en de wil tot verdraagzaamheid hebben deze laten manifesteren in een omgeving die veel meer waardering nodig heeft. Ouderwets...? Nee verschrikkelijk modern, immers 'wie de natuur heeft, heeft de toekomst!!!!'

CdVB

(ON)VERDRAAGZAAMHEID.

De mensen zijn tegenwoordig zo onverdraagzaam zo intolerant hoor je zeggen. "Men heeft niets meer voor elkaar over en leeft met oogkleppen op". Of dat werkelijk zo is, valt moeilijk te beoordelen. Wat wel duidelijk is dat we steeds meer op onze strepen zijn gaan staan, assertiever zijn geworden. Opvallend is het agressieve gedrag van mensen tijdens bijeenkomsten en hoorzittingen, bij burenkwesties e.d. Vervreemden mensen van elkaar, kiezen we bij voorbaat voor eigen gewin of gemak en tonen we geen begrip meer voor elkaar? Verdraagzaamheid kent zijn grenzen. Neem nou het gedrag in ons eigen dorp, onze buurt, straat, vooral in het najaar wanneer de blaadjes vallen. Zaterdag lekker de tuin in met je bladharke gezond in beweging tot het moment dat in de buurt het hoog gierend geluid van een bladblazer de stilte verscheurt. Een vlucht naar binnen waar alleen de concertadino in staat is het indringende geluid buiten de deur te houden "Maandags op weg naar je werk hoor je al van verre het alles overheersende geluid van bladblazers en dat duurt de hele dag voort". 's Avonds heeft iedereen in de omgeving hoofdpijn behalve de man van het werktuig zelf die "oorkleppen" draagt welke medisch zijn voorgeschreven teneinde gehoorschadiging te voorkomen. In vroeger jaren wanneer je wist dat de baby bij de burens zijn middag-slaapje deed stelde je het maaien van gras uit. Het lijkt er op dat we tegenwoordig niet meer bij deze dingen stilstaan, gedreven door haast, gemakzucht of uit economische noodzaak. Bladblazers, maaimachines, kantenmaaiers, kettingzagen, hoge drukspuiten zijn welvaartsattributen die onze levensvreugde kunnen aantasten. Zelfs zondags ondanks het wettelijk verbod. Verdraagzaamheid mag geen lijdzaamheid worden. Laten we milieuvriendelijk voor elkaar zijn: "een beter milieu begint bij jezelf".

Gaarne wens ik u een stille kerst.

A. van Zon

ABN-AMRO De bank

De bank voor betalen • De bank voor sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen.

Sabine van Kleef brillen & contactlenzen

optometriste en contactlensspecialiste

DORPSSTRAAT 6 1261 ET BLARICUM TELEFOON 02153 - 16064

KAREL VAN DER BIJL

DE MAKELAAR

Dorpsstraat 10, Blaricum, Lid NVM
Telefoon 02153 15 300 (vijftien driehonderd)

Haarmode Leo & Maresa Lames en Herensalen Redken - Depositaar

Schoolstraat 6a - 1261 EV Blaricum - Telefoon 02153 10001
Dagelijks geopend - vrijdag koopavond - Dinsdag gesloten

DAAR KOM JE
NOG SERVICE
TEGEN!

SUPER TATES

BLARICUM

Dorpstraat 5

Just Bleekemolen Huizen / Laren n.h.
Boomverzorging Tel. 02152-55164
& Bomenbeheer bag. 02153-83089

Boomkundig
Onderzoek en Advies
Boomverzorging
Inventarisaties
Boomverplantingen
Groeiplaatsverbetering

wij leveren en drukken
een mooie collectie

**geboorte-,
verloving-
en
trouwkaarten**

ind. Proficart
Fotocartafel

en natuurlijk in uw
handeldrukkerij

Grafisch Atelier Blaricum
Wettering 41 - Blaricum
Tel. 02152-64531

DePeperbus

• Geestige Sfeer
• Prachtige Prijzen
• Prima Wijngaart

DePeperbus
Huizerweg 1, 1261 AR Blaricum
Tel. 02153-15693

Geopend vanaf 11 uur

1 Maandag Gesloten

Auto Koen bv

Officieel Alfa Romeo dealer voor 't Gooi
Alfa Romeo voor méér dan alleen sportiviteit!!

Of u nu kiest voor een 33, 75 of 164 serie, ze zijn alle compleet uitgerust voor ongekend rijcomfort.

• APK Naarderweg 17 - 1261 BP Blaricum - 02153-82898 • Alfa Rent

J.A. de Bot - Assurantiën

Huizerweg 25a - 1261 AS BLARICUM
Tel. 02153 - 10915 - 12104 (8.00 - 16.00 uur)

Wij kunnen U de goedkoopste autoverzekering aanbieden.
Professionele- en snelle hulp bij schade-afhandeling!

Jan en André Visser

LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers,
Geysers, kachels, Stofzuigers,
Verichtingsartikelen

AANLEG EN ONDERHOUD VAN
Gas-, Water- en Sanitaire installaties.
Elektrische installaties

Loodgieter: Meentzooom 29,
telefoon 02153 - 8 24 85

Electriciën: Evenaar 8,
telefoon 02153 - 8 78 92

GARANTIEBEDRIJF FOCWA Wij zijn niet aan merken gebonden alleen aan kwaliteit!

AUTOSCHADE "ROW"

• schadevaststelling • richtspecialist
• uitdeuken • leenauto
• spuiten • beschikbaar

Tel. 02153-87036

Eerste Molenweg 28a, 1261 TD Blaricum
Fax 02153-11644

SPECIALIST IN
ZELFGEMAAKTE
VLEESWAREN

Stut uw slager

Schoolstraat 2a, Tel. 83430, Blaricum